

עיתון: ??? - Davar תאריך: 1 פבר' 1973 עמוד: 11

השטחים הסגורים

(המשך מעמ' 7)

לזה. אדמת ההתנחלויות בעזה היא ממלכתית, אך היתה מיושבת ור הנטייה פונה עלידי צה"ל בכוח, חוץ תשלום פיצויים.

שני המקומות היחידים ששם השתמשה הממשלה בכיכור בסגור רת שטח לערכים צבאיים, כש פניה להקמת ישובים יהודיים, היו -- פתחתירפיה וקרית ארבע. כי מסגרת שלב ההתנחלות הראשון כי פתחתירפיה, זה שלא עורר שום התנגדות ציבורית, נסגרו 20,000 דונם לערכי בטחון. אחריו קם שם מושב סדום, המושב הראשון בפיתחה. המקום הנצי היה בחצי קץ, כאן היה ברור היטב, גם לתו טבים, שאין המדובר בהקמת מחנה צבאי במורחה של העיר, כפי ש נאמר תחילה, אלא בהקמת קריה יהודית.

בסגור שער נעשה, כמעט ללא תשומת לב ציבורית, מבצע סגירה נוסף, 70,000 דונם, שטח שונה כי גדלו לזה שטחה לירושלים לי אחר המלחמה, נסגרו לערכי צה"ל ממורה לירושלים. השטח שנסגר משתרע מסביבות העיריה בית סהור שמדרום-מורה לירושלים, דרך מעלה אדומים, עד לענתיה שבצפון-מורה העיר. הוא איננו כולל את הכפרים הערביים, היושבים ממורה לעיר, ומנותק למעשה מגופה של ירושלים. עוד חכונה שלו: הוא אינו מיושב.

אין ספק שרשויות הצבא בירכו על תוספת שטח זה, מה גם שיש להן שטחי-אימונים בשוליו, אך ספק אם השטח יסאר, לאורך שנים, שדה לאימוני-חיילים בלבד. 3000 דונם בקצהו הצפוני מיועדים, למשל, להקמת מרכז תעשייה עתי-רתייהום בירושלים. העיריה דרר שה זה כבר שהשטח יסופח לתחור סה, לאחר שבקירבת איזור התעיר שיה בגבעה, הצורפתית נכנו שיכו נים רבים, הסובלים מפליטת המפי עלים, אף כי חלקה זו לא סופה תה אלא, "נסגרה", נראה שינהגו בה כאילו היא חלק מירושלים.

מה יהיה על שאר השטח? מר אתורי: ההצעות השונות לסגירתו עמדה ההשקפה שיש לעצב ירו של ירבותי יהודית, מגבול רמאלי לה ועד גוש עציון, שחבלע בתוכה את אוכלוסיית בית-לחם ופרבריה.

את מעלה אדומים ואת ישובי ה גוש ההדשים, כפי שניסח זאת אחד מהוגי התכנית, הכוונה היתה להרחיק, בכל הסדר אפשרי, את מרכז ירושלים מהגבול, וליצור איזור-חיץ בין יהודה לשומרון. כי צפונה של ירושלים, רבתי, באיזור נבי-סמואל, היו נסיונות אחרים להתיישבות יהודית, שלא יצאו לפור על בעיקר משום הקנשי להגדיר מעמדו של ישוב, המבקש להיות חלק מירושלים אך איננו יכול להיספח אליה. יש באיזור נבי סמואל תהליך של קניית קרקעות, 1500! מתוך 2000 הדונם שליד הכפר כבר נמצאים בידים יהודיות, בהן כאלה שרכשו קרקע לפני מלחמת השחרור) ואין זה מן הגמוע שיוחל גם שם בבניה, אם תאשר זאת הממשלה.

בשטח הסגור, שאיננו כולל את נבי-סמואל, לא נעשה עד כה דבר, פרט להצבת הבית על גבולותיו, ככל שידעתי מגעת, אין גם תכני ניות כלשהן לאכלסו, אף-על-פי-כן יש יסוד להניח, שבשנים הקרובות יתחילו לצוץ בו שיכונים, שיהיו המשך לשיכונים הנכנסים עתה על גבולותיה המזרחיים של ירושלים, לא עיר חדשה, אלא התפשטות ירושלים הקיימת, אין סבורים ש עניין זה עומד ראשון בסדר ה עדיפויות של ההתנחלות. משמור תה המיידית של הסגירה היא מניעת קביעת עובדות בשטח עלי ידי ערבים.

מעניין שבניגוד לערביי הגדה, ש נרעשו מסגירת השטח הגובל כי ריכוזי האוכלוסיה החשובים ש להם, לא עוררה הסגירה עניין רב בציבור היהודי. נדמה שהסיבה לכך נעוצה בכך שלא "סגרו" בני-אדם, אלא שטחים ריי קים בלבד: לא נישלו שום איכר מאדמתו, ושום משפחה מר ביתה. המשמעות היחידה ש יש לסגירת השטח לגבי ה ויכוח הציבורי בישראל היא בכך, שהיא מרמזת על אפשרות לקבוע עובדה פוליטית חדשה בגדה: איזור-חיץ יהודי בין יהודה לשומרון. אם יאכלס האיזור, שנסגר תהיה לכך משמעות רבה בקביעת מפות העתיד.

נ. ברנע